

ΤΗ Δ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία προσόμοια Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος

Πάτερ θεόφρον Γεράσιμε, ἀναπερώσας τὸν νοῦν, πρὸς Θεὸν διὰ πίστεως, κοσμικῆς συγχύσεως, ἐβδελύξω τὸ ἄστατον, καὶ τὸν σταυρόν σου ἀναλαβόμενος, τῷ παντεπότη κατηκολούθησας, σῶμα δυσήνιον, ἀγωγαῖς ἀσκήσεως, τῷ λογισμῷ σθένει δουλωσάμενος, τοῦ θείου Πνεύματος.

Ὅσιε Πάτερ Γεράσιμε, ἐν ἐρημίαις ἀεὶ, καὶ σπηλαίοις καὶ ὄρεσι, πίστει διαιτώμενος, τὸν Θεὸν ἐξεζήτησας, καὶ τοῦτον εὔρες, ὡσπερ ἐπόθησας, ἀνεπιστρόφω ψυχῇ νευρούμενος, ταῖς ἀναβάσεσι, ταῖς καλαῖς ἐκάστοτε, καὶ Μοναστῶν, στίφη προσενήνοχας, Χριστῷ σωζόμενα.

Πάντα τὸν βίον διήνυσας, ἐν ἡσυχίᾳ πολλῇ, καὶ ἐν πένθει καὶ δάκρυσι, Μοναστῶν γενόμενος, ἀλείπτῃς διὰ πίστεως, ἀκτημοσύνη κατακοσμούμενος, καὶ ἐγκρατεία ὠραϊζόμενος, ξένος καὶ πάροικος, ἐπὶ γῆς δεικνύμενος, ὅθεν καλῶς, εὔρες τὴν ἀπόλαυσιν, θεομακάριστε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Σὲ δυσωποῦμεν πανάχραντε, τὴν προστασίαν ἡμῶν, Συσχεθέντας ἐν θλίψεσι, μὴ παρίδῃς τέλεον, ἀπολέσθαι τοὺς δούλους σου, ἀλλὰ γε σπεῦσον, τοῦ ἐξελέσθαι ἡμᾶς, τῆς ἐνεστώσης ὀργῆς καὶ θλίψεως, ὃ θεοδόξαστε, Θεοτόκε ἄχραντε, σὺ γὰρ ἡμῶν, τείχος καὶ βοήθεια ἀκαταμάχητος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἥλιος τέκνον ἡμαύρωται, καὶ ἡ Σελήνη τὸ φῶς, εἰς ζοφῶδες ἰμάτιον, ζοφερῶς μετέβαλε, γῆ κλονεῖται, Καὶ ρήγνυται, φρικτῶς ναοῦ σου, τὸ καταπέτασμα, καγὼ πῶς Τέκνον, μὴ διαρρήξομαι, σπλάγγνα καὶ ὄμματα, πῶς δὲ μὴ τὸ πρόσωπον, καταξανῶ, ἀδίκως σὲ θνήσκοντα, βλέπουσα Σωτέρ μου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ κατὰ τὴν τάξιν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος α'

Τῆς ἐρήμου πολίτης καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν, Γεράσιμε, νηστεία ἀγρυπνία προσευχή, οὐράνια χαρίσματα λαβών, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοί, Δόξα τῷ δεδωκότι σοὶ ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πάσιν ἰάματα.

Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τοὺς Κανόνας, ὡς σύνηθες.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἐν τοῖς θεοτοκίαις. Γεωργίου.

Ὡδὴ α' Ἦχος δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἐξήγαγες λαὸν δουλείας Αἴγυπτίων, ἐκάλυψας δὲ ἄρματα, Φαραῶ καὶ τὴν δύναμιν».

Ὅπλον κατὰ πάσης τῆς μεθοδείας, τοῦ ἀλλοτρίου κραταιόν, τὴν νηστείαν ἔχοντες, γενναίως πατήσωμεν, τὰ τοῦτου μηχανήματα.

Ἐλλάμψει τοῦ Πνεύματος θεοφόρε, καταυγασθεῖς, τὰ νοητὰ τῆς ψυχῆς σου ὄμματα, πρὸς φῶς ἐνητένισας, δι' ἀρετῆς τὸ ἄδυτον.

Τῶν παρόντων Πάτερ δι' ἀκτησίας, τὸ γειρὸν ἀποβαλὼν ἄχθος ὡς ἀσώματος, Γεράσιμε ἦνυσας, τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον

Γῆθεν πρὸς οὐράνιον πολιτείαν, ἡμᾶς ἀνείλκυσε Ἀγνή, ὁ ἄχραντος τόκος σου, νηστείας ταῖς πτέρυξιν, εἰς οὐρανοὺς ἀναγαγὼν ἡμᾶς.

Ὦδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐν Κυρίῳ Θεῷ μου, ἐστερεώθη ἡ καρδία μου, διὸ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν».

Τῶν παθῶν τὰ θηρία, διὰ νηστείας ἀποκτείναντες, Χριστῷ δι' ἀπαθείας, καὶ καθαρότητος ἐγγίσωμεν.

Πρὸς τὸν ἄυλον πόθον, τὸν τοῦ Κυρίου, Πάτερ Ὅσιε, ἀεὶ ἐνατενίζων, ὕλης προσκαίρου κατεφρόνησας.

Τὸν Χριστὸν ἐν τῇ γλώσσει, ἔχων ἀεὶ Πάτερ Γεράσιμε, τὸ ἀληθὲς τῶν λόγων, διεβεβαίου ἐν τοῖς θαύμασι.

Θεοτοκίον

Ἐν νηστείαις καὶ πόνοις, τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν τῆς φύσεως, ῥωννύουσα Παρθένε, κατὰ παθῶν τοῦτο ἐνίσχυσον.

Κάθισμα Ἦχος α'

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Τὴν κλίμακα τῶν θείων ἀρετῶν διανύσας, πρὸς νοητῆς θεωρίας ἀνελήλυθας ὕψος, καὶ θείων μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ, ἐμφάσεις ὑπεδέξω καθαρὰς, διὰ τοῦτο, θεοφόρε, σὲ εὐσεβῶς τιμῶμεν καὶ βοῶμεν, Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πάσιν ἰάματα.

Θεοτοκίον

Τὰς χεῖράς σου τὰς θείας, αἰς τὸν Κτίστην ἐβάστασας, Παρθένε Θεοτόκε σαρκωθέντα χρηστότητι, προτείνασα δυσώπησον αὐτόν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἀπὸ παθῶν, πειρασμῶν τε καὶ κινδύνων, τοὺς εὐφημοῦντάς σε πόθῳ καὶ βοῶντας, Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Σταυρῷ σου προσπαγέντος ὑπὸ τῶν παρανόμων, καὶ στρατιωτῶν Σῶτερ λόγχη, τὴν πλευρὰν ὀρυγέντος, ἢ Πάναγνος ὠδύρετο πικρῶς, τὰ σπλάγχνα κοπτομένη μητρικῶς, καὶ τὸ πολὺ σου καὶ φρικτὸν τῆς ἀνοχῆς ἐξίστατο βοῶσα, Δόξα τῇ πρὸς ἀνθρώπους σου στοργῇ, δόξα τῇ σὴ χρηστότητι, δόξα τῷ ἐν τῷ θανάτῳ σου βροτοὺς ἀθανατίζοντι.

Ὦδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Τῆς σῆς ἐπὶ τῆς γῆς παρουσίας, Χριστὲ ὁ Θεός, προμηνῶν ὁ προφήτης τὴν ἔλευσιν, μετὰ χαρὰς ἐκραύγαζε, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Τῆς σῆς ἐν τοῖς βροτοῖς εὐσπλαγχνίας, Χριστὲ ὁ Θεός, δεῖγμα παρέσχου τὸν καιρὸν τῆς ἐγκρατείας Σωτήρ, δι' οὗ ψυχὰς καὶ σώματα καθαίρεις, καὶ ἀγιάζεις τῶν δούλων σου.

Τῶν ἀρετῶν τὴν κλίμακα ἀνύσας Σοφέ, μυστικώτερας θεωρίας, ἠξίωσαι, διὸ καὶ χάριν εἴληφας ὄραν, καὶ πρὸ καιροῦ τὰ ἐσόμενα.

Ἰδρῶσι τῶν ἀγώνων σου τῶν ἐνθέων, τὴν ἄγονον κατήρδευσας ἔρημον, καὶ καρποφόρον ἔδειξας, ἀθρώπους τῷ Χριστῷ συγκομίζουσιν.

Θεοτοκίον

Ὡς στήριγμα Πιστῶν δεδομένη, Παρθένε ἀγνή, παρὰ Χριστοῦ τοῦ σὲ δοξάσαντος, δύναμιν ἐν τῷ καιρῷ περιζώσον, ἡμᾶς τῆς ἐγκρατείας ὑμνοῦντάς σε.

Ὡδή ε' Ὁ Εἰρμὸς

«Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς, καὶ φωτίσας τὸν ὄρθρον, καὶ δείξας τὴν ἡμέραν, δόξα σοὶ δόξα σοί, Ἰησοῦ Υἱὸ τοῦ Θεοῦ».

Τῆς χαμαιζήλου ἡμᾶς, προσπαθείας οἰκτίρμον, νηστεία, ἀφαρνάσας, πρὸς τὸ ὕψος ἔλκυσον, Ἰησοῦ τῆς σῆς ἀγαπήσεως.

Τῶν προσευχῶν ταῖς προσβολαίς, παρατάξεις δαιμόνων, κατέτρωσας γενναίως, καὶ Χριστὸν Γεράσιμε, σὺ ἀνύμνεις Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

Τὴν τῶν παθῶν διασχῶν, θεοφόρε ὁμίχλην, φωτὶ τῷ τῆς ἀγνείας, καὶ τῆς καθαρότητος, νοητῶς ἐπλησίασας.

Θεοτοκίον

Ῥύπου ἡμᾶς νοητοῦ, διὰ τῆς ἐγκρατείας, ἐκπλύνασα Παρθένε, καθαρὸς παράστησον, δοξολογεῖν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

Ὡδή ς' Ὁ Εἰρμὸς

«Ὡς Ἰωνὰν τὸν Προφήτην, ἐλυτρώσω τοῦ κήτους Χριστέ ὁ Θεός, καμὲ τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων, ἀνάγαγε, καὶ σώσον με μόνε φιλάνθρωπε».

Τῆς ἐγκρατείας τὴ αἴγλη, ἐλλαμφθέντας ἡμᾶς καταξίωσον, ἰδεῖν τῆς ἐγέρσεως Σῶτερ, τῆς σῆς τὴν θεϊαν δόξαν καὶ τὴν λαμπρότητα.

Ὡς ἑωσφόρος ἐκλάμπσας, ἐν τῷ σκότει τοῦ βίου Γεράσιμε, ἀνθρώπους εἰς φῶς πολιτείας, Ἀγγέλων ἄσωμάτων ἐχειραγώγησας.

Τῇ εὐχῶν βακτηρία, κεφαλὰς νοουμένων συνέθλασας, θηρῶν παναοίδιμε Πάτερ, καὶ θήρας τῆς ἐκείνων ἀνθρώπους διέσωσας.

Θεοτοκίον

Γνόντες τῶν πάντων Δεσπότην, διὰ σοῦ Θεοτόκε, ἐρρύσθημεν πλάνης τῶν εἰδώλων, καὶ πόθω, κυρίως σὲ Μητέρα Θεοῦ δοξάζομεν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἐνδιατάκτου ἤχου.

Συναξάριον

Τῇ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνη.

Στίχοι

- Ὑπηρέτης θῆρ τῷ Γερασίμω γέρας,
- Θήρας παθῶν κτείναντι πρὶν λῆξαι βίου.
- Τῇ δὲ τετάρτῃ Γεράσιμος βιότιο ἀπέπτυ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Παύλου καὶ Ἰουλιανῆς τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς.

Στίχοι

- Ὁ κείμενος μὲν Παῦλος, ἡ δὲ κειμένη
- Ἰουλιανή, σύγγονοι τετμημένοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ ἀνωτέρω, Κοδρᾶτος, Ἀκάκιος καὶ Στρατόνικος οἱ ἀπὸ δημίων, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

- Τρεῖς ἐκχέαντες αἶμα πολλῶν ὡς ὕδωρ,
- Σοφῶν αἶμα, Χριστέ σοὶ χέουσιν ἐκ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Γρηγόριος Κύπρου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- Ἐλαφος ὥσπερ ἐκ βρόχου ῥυσθεις βίου,
- Ἄνεισι Γρηγόριος, ἔνθα ζῶν ὕδωρ.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας, καὶ τύπον τῆς Παρθένου τὴν βᾶτον δείξας, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Δι' ἐγκρατείας ἀναβάντες πρὸς ὄρος, ἐνθέου πολιτείας καὶ σωφροσύνης, τὸν φωτοδότην Κύριον, νοητῶς ἐνοπτρισώμεθα.

Ἐν ἀκηράτοις ἀρετῶν παραδείσοις, χορεύσας θεοφόρε, ἄνθη θαυμάτων, ἐδρέψω πάσιν ἄφθονον, τούτων χάριν δωρούμενος.

Τὴν κατ' εἰκόνα θεοφόρε ἀξίαν φυλάττων, φοβερὸς ἀνημέροις θηρσίν, ἐδείχθης ἄδων ἀπαύστως τῷ Θεῷ εὐχαριστήρια.

Θεοτοκίον

Ἴσχυν καὶ κράτος κατ' ἐχθρῶν νοουμένων, νηστεία καὶ ἀγῶσι Θεοκυῆτορ, ἡμᾶς αἰνοῦντας Ἀγνή, καὶ ὑμνοῦντάς σε περισώσον.

Ὦδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς

«Τὸν Βασιλέα Χριστόν, ὃν ὠμολόγησαν οἱ αἰχμάλωτοι Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες μεγάλη τὴ φωνή, Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὁ Βασιλεὺς τοῦ παντός, Δέσποτα Κύριε, καὶ ἡμᾶς βασιλεῦσαι, παθῶν καὶ ἡδονῶν τῶν σαρκικῶν, ὡς ἀγαθός, διὰ νηστείας καὶ πόνων ἀξίωσον, ἵνα σὲ εὐλογῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Βασιλέα Χριστόν, ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀπὸ βρέφους θεόφρον δεξάμενος, χαρίτων τῶν αὐτοῦ, καὶ ἐπιλάμψεων θείων ὄφθης, καταγώγιον τερπνόν, τοῦτον δοξάζων ἐκάστοτε.

Ἐν τῇ φλογὶ τῶν παθῶν Πάτερ Γεράσιμε, μηδαμῶς σὲ φλεχθέντα, δρόσος ἢ τῶν χαρίτων τοῦ Χριστοῦ ἐξ οὐρανοῦ, ὅλον κατήρδευσε πόθῳ, τοῦτον ἀνυμνοῦντα, ἐκτενῶς Θεὸν τῶν ὅλων.

Θεοτοκίον

Ὁ σαρκωθεὶς ἐκ τῶν σῶν, ἄχραντε Δέσποινα, παναγίων αἱμάτων, αὐτὸς ἀποκαθαίρει μολυσμῶν σαρκικῶν, διὰ νηστείας καὶ πόνων ἡμᾶς δυναμῶν, ταῖς σαῖς ἀπαύστοις ἰκεσίαις Θεοτόκε Παρθένε.

Ὦδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς

«Τὸν ἄσπορον τόκον σου, Θεοτόκε Ἄχραντε, Χριστόν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν».

Ὁ πλοῦτος τῆς χάριτος, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς πάντας προστίθεται, τοὺς πόνοις ἐγκρατείας τοῦτον συλλέγοντας.

Τὴν αὔλον Ὅσιε, ὑλικῶ ἐν σώματι, ζωὴν καὶ πολιτείαν διήνυσας, δοξάζων τὸν δυναμούντά σε Κύριον.

Ὅλην σου τὴν ἔφεσιν, τῆς ψυχῆς Γεράσιμε, πρὸς μόνα τὰ ἄφθαρτα ἔχων, κατηξιώθης ὧν ἐπόθησας.

Σὺν Ὅσιος Ὅσιε, Χριστῷ παριστάμενος αὐτὸν καθικέτευε, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων τὴν θείαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον

Ἐπερθεν ἐκλάμπουσα, ἢ σὴ χάρις Δέσποινα, φωτίζει τοὺς σὲ ἀκαταπαύστως, Θεομητορ μεγαλύνοντας.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθοῦ Ἀκολουθία, ὡς

σύνηθες, και Άπόλυσις.